

De zorg voor de mens

De zorg voor de mens staat op een uiterst laag peil en wij zullen dit bewijzen door drie actuele voorbeelden:

- 1. De financiële crisis**
- 2. De immigratie politiek**
- 3. De mondialisering**

1. De actuele financiële crisis. Ten einde de huidige financiële crisis te begrijpen moeten we terugkijken naar de evenementen van 11 September 2001. Na de aanslag op de "Twin Towers" verwachtte men een economische recessie zodanig dat de "Federal Reserve" (de Amerikaanse centrale bank) besliste de rentevoet te verlagen. Dit zou de toegang tot kapitalen vergemakkelijken voor zowel de industriëlen als de kandidaat bouwers.

Een zeer honorabele beslissing om de voorziene recessie te neutraliseren.

Maar het is bij de toepassing van deze rentevoet dat de adder zich onder het gras schuilt. Waar ligt de oorzaak van de flater?

Fanny Mae en Freddie Mac, twee door de staat gecontroleerde financiële bedrijven, werden onder druk gezet door politici om hun bedrijf te herfinancieren in het vooruitzicht van het groeiende aantal dubieuze leningen. Daarvoor werden zij vrijgesteld van bepaalde wettelijke voorwaarden met betrekking op de ratio lening en eigen kapitaal. In geval deze banken zouden falen zouden zij genationaliseerd worden. Met andere woorden, de burger betaalt voor de brokken.

De andere banken werden door het ogenschijnlijke succes van Fanny en Freddy aangespoord om een hoger risico te nemen en zo heeft de flater een (on)voorspelbare dimensie gekregen.

Ten einde bouw kandidaten aan te trekken hebben de Banken geld aangeboden zonder interest gedurende het eerste jaar, vervolgens een zeer lage interest voor de volgende 2 à 3 jaren en dan een variabele interest voor de volgende jaren. Daarbij hebben de banken de voorwaarden die normaal toepasselijk waren bij bouwleningen verlaagd zodanig dat praktisch iedereen zijn huis kon kopen of bouwen. In feite hebben de banken gerekend op het feit dat de verkoopprijs van een gebouw met de jaren stijgt en dat ze hun geld in ieder geval zouden terugvinden indien iemand zou falen te betalen.

Aangetrokken door deze aantrekkelijke aanvangsvoorwaarden werd er massaal bouwgeld verleend, maar toen de interestvoet de hoogte inging hebben duizenden gefaald. Het gevolg: de bouwmarkt stortte in elkaar; de mensen waren alles kwijt en de banken hun geld.

Om aan de massale vraag te kunnen beantwoorden moesten de banken zelf geld lenen bij andere banken en zo is er een kettingreactie ontstaan die zich wereldwijd verspreid heeft.

Wat wij aanklagen zijn de door hebzucht gedreven politici en bankiers, de sterken, die alle normale voorwaarden bij kredietverlening verwaarloosd hebben, de zwakken in de maatschappij bedrogen hebben, en daarbij deze laatste in de problemen gestort hebben.

In dit geval zijn de banken zelf eveneens in de problemen geraakt en de hele maatschappij gaat daarvoor moeten boeten. **De zorg voor de mens is hier volledig zoek.**

Wij zijn voorstanders van de vrije-markt-economie, denken dat er geen nood is aan nieuwe financiële producten maar wel een schreeuwend tekort aan morele erkenning en achting voor de mens die in het middenpunt van ons "algemeen goed" zou moeten staan.

2. De immigratie politiek. Op onze website vindt u een briefwisseling waarbij duidelijk is dat politieke leiders, aan de hand van bewijzen, een bepaalde politiek voeren die zonneklaar in tegenspraak is met de basisvoorwaarden om een vreedzame samenleving te verzekeren. Wij hebben het hier duidelijk over de immigratiepolitiek. Nochtans doen zij verder zonder enig respect voor de medemensen die wel hun loon betalen. Deze politici hebben getracht met kwaadwillige redeneringen, erger nog, met onjuiste gegevens hun standpunt te verdedigen. Iedereen kan fouten begaan en dit wordt aanvaard wanneer men bereid is van mening te veranderen na voorlegging van ontegensprekelijke bewijzen. Hun onrecht bekennen staat echter niet in hun woordenboek, men blijft stevast vasthechten aan ideologieën die op termijn onrust zullen zaaien en tot gewelddaden zullen leiden. Men spreekt nog steeds van integratie – **wat een onzin** – Wie daaraan twijfelt willen wij graag een rondleiding verzekeren in de opbouwende getto's van onze grootsteden. **Hier ook wordt de kiezer met minachting behandeld.**

3. De mondialisering. Laat ons vooreerst duidelijk stellen dat wij dit idee gunstig gezind zijn, in de mate dit kan bijdragen tot de verbetering van de materiele en spirituele conditie van beide partijen. De douane grens, die met behulp van een toverstokje, volledig is opgeheven is voor ons een aberratie.

Voor verschillende van onze bedrijven betekende dit een “sluit de deuren”. Voor anderen, financiële moeilijkheden met werkloosheid als gevolg.

Indien deze beslissing voor andere volkeren welvaart betekende, zou men kunnen argumenteren dat het hier eenvoudig gaat over een herverdeling van het rijkdom. Maar neen, de bevolking zelf geniet er niet van, het arbeidsloon blijft op een onwaardig niveau, terwijl enkelen er miljarden munt kunnen uitslaan.

Waarom heeft men de mondialisering niet gepland over een langere periode, zeg maar 50 jaren, met een verlaging van de douane-belasting, verbonden aan het bereiken van vooropgestelde criteria eigen aan onze democratie.

En dan hebben wij nog niet gesproken over het feit dat onderzoekcentra naar China verhuizen, dat Europa zijn “knowhow” verliest en daardoor met de dag armer wordt.

Moeten wij niet vaststellen dat de enige ambitie van het merendeel van onze politici ideologisch en hebzuchtig is. Tant-Pis voor het volk dat in het centrum van hun zorgen zou moeten staan.

De mens, de zwakken aan beide kanten van de grens, zou er zich beter bij voelen.